

Til Eldor Olsen, Tømmerelvbakk's minne.

Tone: Skjønne kvileplass ved Jesu hjerte.

Alle er jo no så vel bekjente
med den ulykke som her er
skjedd.
Lille julekvelden jo det hendte
at dødens engel gjestet dette
sted.

Stakkars Eldor, han blei ildens
offer,
men beredt til døden han jo var.
Hør, han gjennom ildens flammer
ropte:
«Herre Jesus hent meg, vær no snar! »

Men hans time var ei enda inne,
først dagen etterpå han åndet ut.
No tilbake har vi bare minnet
om den kjekke, kjære, tapre gutt.

Bare 13 år han var den gangen
dødens engel hentet deres far.
Som den eldste fikk han derfor
rangen
å streve med sin mor for deres
gard.

Eldor, eldste sønn og morens støtte,
han tok Herren Gud heim til seg selv.
Og å klage kan jo ikke nytte,
for «Herren han gjør alle ting
så vel».

Snill og god han alltid var i
hjemmet,
gjor' sitt beste der for mor og
bror.
Vi som er igjen, kan ikke glemme
det eksempel han gav oss på jord.

Slik som han det skal en
ungdom være,
til all verdens lyst han sa farvel.
Nei, han tenkte kunn på sine
kjære,
han var alt for dem til siste
kveld.

Takk da, Eldor, for de korte
dage,
du fikk være med oss her på
jord.
No vi sørgende må stå tilbake,
dine venner og din mor og bror.

Selv om ingen no kan oss
forklare,
hvorfor dette uhell måtte til.
Skal vi sikkert siden få erfare:
«Ei noget skjer, som Herren
ikke vil».

Wally Svaland, Elvebakken